

MUNKÁ

Rendezés Nyugaton
és Távolkeleten.

Elfoglalt területeknek Európa gazdasági vérkeringésébe való bekapcsolására az elmúlt napokban jelentős intézkedések történtek. Hatalmas területekről van szó, melyeken a lakosság tíz milliói élnek, ezeknek munkája és a földterületek természeti kincseinek kiaknázási lehetőségei oly hatalmas arányúak, hogy sorsukról már most a háború közepette intézkedni elsőrendű kötelesség.

Elsősorban Ukrajnáról van szó, de intézkedés történt a volt lengyelországi terület sorsáról és a balti államokról is. Az összes szerződési munkálalat vezetésére Hitler vezér és kancellár egy hírlapíró, Rosenberg Alfréd, a Völkischer Beobachter főszerkesztőjét rendelt ki miniszteri ranggal. Működési területe csaknem kétféle négyzetkilométerre terjed ki, melyen közel kilencven millió ember él, jórészt olyanok, akik 24 év előtt kikapcsolódtak az európai kultúrközösségből és életmódjuk a legalacsonyabbra süllyedt.

Rosenberg Alfréd munkája ezeknek az embereknek az európai közösségbe való visszavezetésével kezdődik és ezzel egyidejűleg a háború tolytán elpusztult részek helyreállításával is kell foglalkoznia. Városok, községek, falvak hevernek itt romokban, beláthatatlan területek nélkülözik a gazdasági művelést. Legelsősorban az elpusztult helységek ujjaépítését kell megkezdeni. A szakemberek tízezreire lesz szükség és még csak fel sem becsülhető mennyiségű építőanyag, hogy hajlékot biztosítsanak a lakosságnak. A mezőgazdasági gépek tízezei indulnak majd utnak Kelet felé a szükséges vetőmag mennyiséggel. Ezeket képzett mezőgazdák kísérik, akiknek utmutatása mellett megindul majd a mezőgazdasági termelés. A városok megrongált gyárüzemeit helyreállítják és bekapcsolják az ipari termelésbe. Szakszerű irányítás mellett ezeknek a területeknek mezőgazdasági és ipari termelése nemcsak, hogy fedezi a lakosság szükségletét, de számos cikkből felesleget is tud termelni Európa többi népe számára.

A keleti térségek rendezésétől függetlenül intézkedések történtek a nyugat felé történő célkitűzések megvalósítására is. Seyss-Inquart Hollandia birodalmi biztosja legutóbbi beszédében vázolta, hogy a német birodalom szorosabb kapcsolatot kíván teremteni Hollandiával, Dániával és Norvégiával, míg Belgium helyzete több önállóságot tartalmaz. Itt tehát a germán eredetű fajok tömörítése látszik célnak. Megemlítette a birodalmi biztos beszédében, hogy az új Európában a függetlenség fogalma is más értelmet kap, mint amilyennel ma bír. Az önállóság fogalma oly formában is elképzel-

A
formalizmus alkonyán.

(—ány.) (Formalizmus alatt értjük a külső formákhoz való merev ragaszkodást, mely a múlt század végéről maradt reánk.)

A mesterkelt igazságok, igazság látszatok és súlytalan szavak alkulturáját megelégteltük valamennyien. A leszámolást csak ideig-óráig halogathatjuk. Elengedhetünk még egy-két vonatot, tévovázlatunk még a századvégi örökség megtartása körül, — habozásunknak és várt-termi könnyeinknek nem sok foganatja lesz.

Az ösztönesség hiánya az a belpólos fektély, amely sorvasztja a lelkeket, feldúlja az idegzeteket, meggátolja az igazi lelki kultúra újbóli terelődését és a kereszténység reneszánszát. Ösztönesség hiánya a közéletben, a tudományos fórumokon, az emberek között — minden vonatkozásban. Nem merünk önmagunkba nézni, nem tördünk igazán másokkal sem és így nem nyulhatunk biztos kézzel a szociális nyomor és társadalmi igazságtalanság, a közép-szerűk uralmának poklai és szegények felé, hogy megmentsük a lelkeket a fonyasztó alacsonyrendűségtől, hogy felrázzuk a társadalmat abból a felületességéből, amellyel a világ eseményeit és a saját lelkének sorsát nézi.

A monizmus természettudományos apozitáziája és az elsekélyesedett műveltség izzó következményei itt kísértenek lakóházaink között. A kislutak és közök, a fűtők és terek, a fűtők és kertek ismételtetik az egyhangú melódiát az ember új tragédiájáról. Egy szellemi kontinensnek, az átlóról, de már dekadens és fáradt vonásoktól agyonbarázdált kultúrának helyet kell cserélnie az egész-séges, ifjabb szellemmel. A szemünk előtt halványulnak eszmék és ígértek, amelyek néhány évtizeddel ebből még tűzpiros fényben izzottak a szemlélő lelkesedők szívében.

S vannak mégis, akik a fordulónál megkapaszkodnak. Talán egy kis fogódzás, egy kis fellélekzés elegendő lesz. A tisztító szelek sóprése talán megkímél valamit az ósdi lélekburortokból, a szegényes bagyatekből, a leltint korszak sok talimjának foszlányos mutatóiból? Ez a ragaszkodás és tulzolt kegyet helytelen, ha a jó sikerét gátolja, amint az legtöbbször így van. Nem lehetek barátja pusztán kegyeletből annak, ami az új felmérések és követelmények szempontjából önkölcstelen.

De mi kifogásom van a talán igazságtalanul megítélt múltak ellen? Miért kell oly élesen szembehelezkednünk a még mindig itt terpeszkedő hamis szellemi orientációval, a kisebbségek békaperspektívával, áltudósok klosnyes szük-kobítségével, egy hamis konzervatívizmus mindent gátló csökevényével?

Az európai kultúrának üres formalizmusa vált végzetévé. Azok az alapok, amelyeket a kereszténységnek, elsősorban a római Egyháznak köszönhetünk, a civilizáció baladitával mindinkább szimbolikus irányba tolódtak el. Elfelejtettük a

kereszt öszinte realizmusát és megváltó erejét. A polgári társadalom mindinkább elidegenedett a keresztény kultúra tartalmi lényegétől. Ez az elidegenedés a XVIII és XIX században már olyan nagy fokot ért el, hogy ki kellett találni a szocializmus az aránytalanságok legalább képletes kibékítésére. Nagyobb szegény nem érthette a keresztény társadalmat, mint amikor keresztény-ílenes táborból figyelmeztették a szocializmus emberileg kötelező tartalmára. De a téboly és vak-ság tovább romlottak. A lecke nem fogott a sekélyes életben sorvadtt és pietista álerkölcösségében a legszánalomra-melbőben, elszenyült társadalom. Az élet problémáit és végtelen horizontját azután végleg elzárta előle a természet-tudomány, roppant népszerű és kicsiny törekvésekkel indult áltudomány, amely egyuttal elnémította az igazi, mélyebb tudományosságot is. Minden roppant egyszerűvé zsugorodott; a költőket és filozófusokat kinevezték. S a teológia, a jog, a közigazgatás, az államvezető politika és főleg a fölényeskedő „realpolitika” a „mit tudok ti” önelégült mosolyával uralkodott formális kincsen, amelyből azonban hiányzott a legfontosabb elem: az élet.

A nagy világégés és világátalakulás elkerülhetetlen volt. Meg kellett ütköznie a lényeknek a járulékos, az életnek a színészettel, a takargatott gyűlöletnek a még mindig élő szeretettel. Meg kellett közmönie a szétbasszt kultúrának, az európai szétforgácsoltágnak és nemzeti hangzavaroknak az új élet szerényebb és tisztább elveivel, mert éppen a járulékos-kossal akarták helyettesíteni a lényeket, hazugsággal a valót, önzéssel és gyűlölet-tel a szeretetet. A harc nem dőlt el 1918-ban. Békekötés helyett a háborút fellü-gesztették, hogy időt nyerjenek a folyta-

lására. Most tartunk az új fejezeteknél és aggódva várjuk a szellemi élet reneszánszának dandárjait.

Ebben az átmenetben radikálisoknak és konzervatívoknak kell lennünk egyszerre. Ha felismertük az áltudomány és alkultúra átkos társadalmi és lélektani következményeit, nem szabad megbő-kennünk és habozás nélkül irányt kell változtatnunk. A hiba nem a keresztény-ségben volt, amint azt sajnos, még ma is sokan ismételtetik, hanem ellenkezéleg: a keresztény hitkultúrának elhagyása szülte azt az üres formalizmust, amelynek áldo-zatául estek milliók.

Es most, az új kor hajnalán, a jelenkor tépelődő bizonytalanságában végre meg kell értenünk: nincs más kiút a káosz-ból, mint szakítani a közéletben még mindig egyeduralgó formalizmussal, mert annak végleg bealkonyodott. Törjük át a szemünket elhomályosító, a tiszta látást eldőlő burkokat és számoljunk le végképpen minden eszméi és politikai irány-nal, amely még mindig az elavult formalizmus roncsait őriz valami értelmetlen feltételességgel. Az új magyar honmentő gondolatnak ilyen lélekkel kell elindul-nia, ha komoly nemzeti eredményekre tart számot. Gyökereken át kell alakul-nia itt mindennek, ha nem akarjuk, hogy ezt mások, kevésbé hivatottak, a közép-szerűt olcsó szellemiségének nyárs-polgári kiadó végezzék el kontár módra. A politikai élet formalizmusának át kell bas-onulnia az élet realpolitikai követelmé-nyeiből. A lelkeseknek és a világi agos-toloknak helyenkénti bürokratikus voná-saikat jobban fel kellene adniok Krisztus és az apostoli hit kedvéért. Az orvosoknak gógos és elszenyült materializmus helyett életemben, realisabb és ember-szerűbb gyógyítást kellene művelniök. Az állami és jogrendi követelmények is nagy átalakulást sürgetnének a korszellem szempontjából.

A tévovázásra nem igen marad majd időnk. A formalizmus alkonya beköszö-nött. Gyujtsunk idejében lámpákat, hogy ne érjen váratlanul az esetleg viharfel-hős, igen bizonytalan éjszaka...

Mi nem lehettünk Ott!...

Aknaszlatinán megtörtént az orosz harcstérről hazatért magyar csapatok ünne-pélyes fogadtatása. Kemény, katonai ve-zényszavak, felujongó kürtös jelezte, hogy a sok-sok viszontagságot, akadályt, ellenséget legyőző honvédsereg az ősi ma-gyar földre érkezett: megérdemelt pihe-nőre. Oh, ha mi is ott lehettünk volna magyar testvéreink ünnepélyes fogadta-tában! Ha láthattuk volna a harcban meg-edzett magyar véreinket, ha kezét szoríthattunk volna a harcban is lovagias, harcok után minden borzalmat elfejtő, szelíd arcú, pirosposzsgás színű honvéde-inkkel! Ha elkísérhettük volna gondolat-ban Őket Odasszától — a Duna-Tisza-közi, Dunántúli kis falukba, mennyi sze-retet, mily sok álmot, mennyi reménysé-gel valóráváásával lenne gazdagabb a mi nagy-

ravágó és soha vágyaiban ki nem elégíthető életünk. Ők szellel-viharral, ellen-séggel, sárral, golyózápporral, az ellenség minden pokoli elgondolásával szembe-szálltak, mi itthon addig is eltűnt a régi pártoskodó magyar életünk. Őket az Isten szabad egy; két sátora takarta, ezernyi szikrázó csillag világította meg a sötét éjszakáit, mi puha, fehér ágak hul-lámos redőin nem a jövőndőrlő, a hol-napról álmoldtunk nyugodtan, hanem a multnak elnyűtt vesszőparipáról: ho-gyan lehet könnyebben élni, hogyan le-het másokat, testvéreinket megkárosítani, hogyan lehet a márt megfogni, hogy a holnap is bizonyos legyen. Mi csak a vit-kereszténység estünk át, Ők a vérkereszt-ség által lettek különbek, tisztábbak, lő-lekben nagyobbak nálunk! A vér nem-

hető, hogy minden nép szellemi és kulturális téren fejezi ki a maga nemzetiségét. Ez a kijelentés talán egy lépés előre azon az uton, mely Európa népét igyekszik közel hozni egymáshoz, esetleg — mint erre korábbi lapjelentések utaltak — az Európai Egyesült Államok formájában. Mindezekből az látszik, hogy a tengelyhatalmak nem várják meg sem az orosz hadjárat végét, sem az angolokkal való leszámolást, hanem hozzálátanak ugyi Európa keleti részén, mint a nyugati területeken az új Európa felépítéséhez.

Távolkeleten Japán a maga gazdasági térségének rendezésére irányuló erőfeszítéseiben nincs annyira birtokon belül, mint Euró-pában szövetséges társa, a német birodalom. Az Egyesült Államok, de különösen Anglia örködik fél-tékenyen minden Japán által tett lépés felett és ahol csak teheti, ha nem is közvetlenül, de az angol külpolitika jellegzetessége szerint a háttérből irányítva a dolgok menetét, igyekszik gáncsot vetni. Japán azonban nem félemlitik meg a fenyegetések, kormánya és mő-

götte az egész japán nép, szikla-szilárdan elhatározta, hogy életbe-vágóan fontos kérdéseit most, a nyugaton folyó háborúval egyide-jűleg rendezi és ennek érdekében kész szükség esetén a legmesszebb-menő áldozatra is.

Japán nem kívánja a háborút, csak abban az esetben támaszkodik majd fegyvereinek erejére, ha más megoldást nem talál. Jelenleg a japán kormány rendkívüli követel-küldött Washingtonban Kurusu személyében, aki igyekszik fog Japán álláspontját elfogadtatni.

csak fertőz, hanem tiszt és újjászül. A vérkeringésben lebuli, leválik minden lélekről az, ami a testhez, ami a földhöz köt, ami beszűk, ami színtelen, egyformává tesz és felülemel a bűnöszeny-nyét, hogy előtűnik álljon egy bonéd képeben Rákóczi Ferenc kuruca, Kossuth Lajos vörösiszkás honvédje, az apák, a nagyapák testéhez szabott tábori-bonvéd egyenruhában a katonanemzet hős fia, amint hazaérve némán, könnyezve áttöli édesanyját, megszorítja apja, barátai kezét, megismogatja itthon hagyott mátkáját s ha kérdik Tőle: merre járt, csak azt mondja: ahol apám, nagyapám, őseim, de semmiféle dicsekvés el nem hagyja ajkát, mert ahol járt: ottis, ahová megérkezett: itt is csak kötelességet teljesített, dicsekvésre nincs semmi oka, semmi szándéka!!!

Oh, ha mi is ott lehetünk volna, akkor mi is ezernyi, el nem mondott élménnyel térhetünk volna vissza; sokkal jobb izü lenne barna kenyerrünk, sokkal puhább az ágyunk, nyugodtabbak éjszakáink, őszintébb a szavunk, melegebb és keményebb a kez-szavunkunk!! De Testvér!! Egyszer mi is ott lehetünk!!!

Sztv.

Hírek és különfelek

Hosszú élet.

Nemrég olvastam, hogy egy dél-afrikai matróna most ünnepelte meg teljes testi-lelki frissességét száznyolcadik születésnapját. Saját bevallása szerint még nem ült soha autón, vonaton is csak a lehető legszükségesebb és legritkább esetben, mozbizban még sohasem volt és a telefon csak látásból ismeri. Mindezt, egy emberi életnek ezt a sok és sokféle minuszát, könnyű volna azzá a pluszával magyarázni, amely szükséges ahhoz, hogy valaki hosszú életű legyen a földön, anélkül inkább könnyű volna, mert az viszont tagadhatatlan, hogy sokszor éppen attól jó tovább az ember, amivel nem él. Ami annyit jelent, hogy végeredményében azok a dolgok válhatnak javunkra, amelyekről megfosztottuk magunkat, vagy megfosztott bennünket az élet.

Ez a fokvárosi matróna bizonyára éppúgy megérte volna magas korát, ha nem fél a modern technika vívmányaitól, mert ahogy ezek önmagukban még nem ölnék, úgy az életet sem hosszabbítja meg a róluk való óvatossá, bölcs vagy dacos lemondás. Legfeljebb annyi tanulság szűrhető le az öreg hölgy hosszú életéből, hogy az a belső és külső nyugalom, amellyel ez az élet körülbástyázta magát, nem volt biabavaló, mert ha nem is mindig a nyugalom az, amitől sokáig él az ember, egészen bizonyos, hogy korunk nyugtalansága, idegessége, lázas irama nagyobb tömegeit gyilkolja le idő előtt az embernek, mint bármely járvány. Az a hajszolt élet, amely úgy forog bennünket kerekre köztött, mint valami kőnyörtelen gép, előbb-utóbb feőről és szétmorzsol bennünket, kiülbőség csak az, kinek mennyi az ellenálló ereje. A sebesség láza, amely ereinkben lüktet és vérünkben vibrál, a munkára és szórakozásra szánt idő örökké megoldhatatlanul maradó ellentmondása a pihenésre szükséges idővel, ez az, ami hiányzott ennek a matróának az életéből és ez az, amitől kiderül, hogy ez a minusz néha esetleg felér azzal, amit mi plusznak vélünk.

Igen, de ez az eredmény többnyire csak akkor derül ki, amikor valaki már legalább száz esztendőtt élt és ki győzi ezt a mai korban, mindenről lemondva, kíváncsi?... —y—n.

Hölgyelgázítás. Multitheti számunkban a Vöröskereszt szereltesomagt gyűjtéséről írt cikkünk nyugtázó névsorából nyomdászadési hibából a következők nevei maradtak ki: v. Miskei Kálmán, dr. Matecsz Gábor, Molnár Endréné, Martiny Károlyné és Tordai Edéné. Szíves elnézést kérünk. Szerk.

A Szent Erzsébet Nőegylet véd-szentjének ünnepét f. hó 23-án d. e. a 10 órai zenés szentmise keretében ünnepli meg, melyen Mihályi Magda énekel. Szentmise után a Kath. Körben 200 szegény részére ajándékot osztanak ki a szentéletű Erzsébet királyné emlékének tiszteltére.

Horváth Károly temetése.

Mult számunkban megemlékeztünk Horváth Károly acélgépjárg. h. elhunytáról és arról az értékes munkáról, amit mint üzemfőnök és mint a társadalom tevékeny tagja végzett.

Temetése folyó hó 14-én délután 3 órakor volt. A templomból kihallatszott az orgona megrázó gyász zenéje. A gyászoló család a Ferences templom előcsarnokában a ravatal előtt fogadta a városi, társulati és egyesületi vezetők, valamint az elhunyt barátai és tisztelői részvétnyilvánítását. A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű r. t. vezérigazgatója részéről dr. Quirin Leó vezérigazgató személyesen vett részt a temetésen. Mindenki, aki csak tehetett megjelent, hogy lerója a megbecsülés, a szeretet és tisztelet utolsó adóját. Nagy számban vonult ki zászlaja alatt az acélgépjárg. Olvasóegylet az ének és zenekar, melynek az elhunyt, elnöke volt.

A szertartást P. Réz Marián ferences plébános végezte. Megható beszédében megemlékezett az elhunytakról az északi plébánia templom építése, a ferences rendnek Salgótarjánba való telepítése és az egyház eredményes munkája körül szerzett érdemeiről. Ő volt ennek az egyházszervezők első világi elnöke. Élete igazi cselekvő keresztény élet volt, hosszú betegségeit keresztény türelemmel viselte. A ravatalnál a dalárda Lányi: Irgalmas nagy Isten című gyászát énekelte, majd a megboldogult barátai és munkatársai a kocsikhoz vitték a koporsót és fegyelmezett rendben megindult a tömeg, hogy utolsó útjára kísérje.

A sírnál Karattur Antal gyárigazgató meleg szavakkal búcsúzott az alábbi mélyértelmű gyászbeszéddel:

Mélyen tisztelt gyászoló közönség! A tulvilági élet ama komor kapujánál, amely egy pillanatra — Horváth Károly előtt — felárult: emlékezzünk!

Talán 40 évvel ezelőtt egy alföldi város okoskezű kisdíkiája, —fűrkészőn járva a tájat, elvetődött a Maros partjára és megcsodálta a folyó áradatát. Másnép nézte, mint mások és másképp látta meg! Mélyen teleszívta lelkét a természet erejének levegőjével és ez időtől érettebb lett megfigyeléseiben, mélyebb lett hitében, erősebb akaratában. Csupa nagyság volt az, amivel az okos kisdíkiák a termőföld hangszorgalmu népének az életét nézte és figyelte.

És maga kettőzött szorgalommal

tanult és készült az életre. Küzdött a létért — és mégis, a tudás munkája, ami másnak győtrelem és a legtöbbnek: elbukás, neki minden öröme, szárnya volt — mert Istentől így rendeltetett. Horváth Károly dolgozott, hogy adhasson — nem önmagának, nem egynek, nem kettőnek, hanem a millió hangyának, akik művelik a földet, hogy éljen a nemzet. S a Mindenható megadta neki, hogy mesterével lehessen annak a mérnökutodományának, amely a nemes, de formátlan anyagból a legmesteribb szerszámaikat termi a föld munkájának.

Munka a népet, ima mindenkiért fakasztotta az áldás millióját, amit a köz-napi nyelv úgy nevez: a gazda számszáma. Csak a bentfentesek foghatják fel, hogy a technikai fejlesztés és az észszerű rendszerezés olyan munkáját végezte el, amelyhez Horváth Károly lángja kellett. És midőn ezt tette, százezrek családjának élén, a szigorú, de Istenben igazságos családó erélyével és odaadásával osztotta szét önmagát munkatársai között, hogy biztosítsa az üzem nagyrabívatott jövőjét.

Horváth Károly tudásának, odaadásának, létét hevítő nagy Isten-hitének a lángja messzire szétterjedt és midőn a maga életének küzdelmes előjátékában, egy világábrorú tűzharcos megpróbáltatásai-ában, egy kiválóan munkásélet fátaladmaiban — olyan fájdalmasan ifjan — kimerülve, imádott Istenével immár egyesült, lángja tovább hat — elmulhatatlanul.

Kedves Károly!

Társulatunk vezérigazgatóságának, a gyár népének, a ferences egyházközség társadalmanak, azon társadalmi és kártársi egyesületeknek, melyeknek tagja voltál Salgótarján társadalmi közösségének, amelynek templomát építettél és a magam nevében a nagybecsülés és szeretet szomorúságával szívemben, fenségesen megrendülve mondom Hozzád: utolsó „jó szerencsét!”

Id. Grusz Ferenc az Olvasóegylet nevében, mélyen meghatva, meleg szavakkal, Veres István gépkendő a Gazdasági Szerszámgépjárg. munkái nevében mondott búcsút az elhunytak. Mikor a koporsót lebocsátották, felcsendült a dalárda éneke.

A szép szertartás után a megjelenek azzal a fájó tudattal hagyták el a temetőt, hogy az most egy újabb gazdaszívú, igaz embert követelt áldozatul, akinek hiányát soká fogjuk érezni.

Gondoskodjunk hadbavonultainkról.

Ukrajnában esik. Süvit a pusztai fagyos szél. Tengelyig érő sarat, dagaszt a bonvéd, de megy — feltartóztatlanul előre! Az éjszakák dermesztő hidegje fáradt testének álmát riasztogja és ezer veszedelmet lehel reá, mégis küzd bátran és szokszó nélkül, mert értünk teszi! Adáz ellenséggel barcol, mert ez a kötelessége. Van-e valaki is köztünk, aki mindezt nem táplál irántuk hálát szívében? Lehetnek-e hazánkfiak, akik a kötelességteljesítésnek láttán nem éreznek maguk is kötelességgel hősien és hozzátartozóik iránt. Lehet-e helye a tunya önzésnek az áldozatosok példaadásakor? Hiszen a mélyértelmű kötelességteljesítés mindenkit egyformán állít erkölcsi feladatok elé!

Minderre a léha azt feleli: — Csánálja az állam. Elég nekem a magam bajai! — De igaz van-e ki azt gondolja, hogy: Ki tudja meddig élhetem világomat? Addig hadujának békén a kötelességekkel. Nem téved-e? Ez tévedéseivel nem okoz felmérhetetlen kárt közép nemzetünknek? Hiszen a nemzet alkotja az államot, a nemzet pedig a benne tömörült egyedekből alakult. Azoknak lelki és anyagi erőforrásból meríti hát erejét az állam is. Feladatait is csak úgy oldhatja meg, amint arra fiai képessé teszik.

A magyar nemzet-hadbavonult fia-ért — anyagi helyzetéhez mérten — gondoskodik is. Ámde elég-e ez egymagában? Elég-e gondoskodása a társadalom segítő és lelkeket emelő cselekedat

magatartása nélkül? Nemcsak adakozásokra, jótékonycselekedetekre gondoljunk, hanem a küzdő honvédek lelki bekegyét erősítő erkölcsi szemlélet és áldozatos gyakorlat kialakítására is! Képzéljük csak magunkat küzdő honvédek helyébe! Milyen lélekkel indulhat harcba a veszély órájában az, akinek távollétében, otthon, kenyérkeresetét véglegesen más foglalja el? Milyen lélekkel hordozhatja el a súlyos megpróbáltatásokat az, aki látja, hogy amíg ő kint küzd családja nélkül, vagy otthoni munkatársai éppenséggel megelőzik előmenetelben? Hogyan jelentkeznének a jövőben is a legveszedelmesebb fegyvernemekhez és csapatokhoz azok, akiket gyakori katonai igénybevételük miatt a munkaadók nem szívesen alkalmaznak? Nem igyekeznek-e menekülni a katonai szolgálati kötelezettség alól, aki annak csak kárát látja?

Megtérhető lenne-e az az állapot, amely az általános honvédelmi kötelezettségnek igazságosságába vetett hitet gyökerében támadná meg és olyan viszonyokhoz vezetne, amely a kötelességteljesítést és mindig az élen járó honvédeknek jó szellemét ölné ki?

Semmi eandre sem!

NBB. bajnoki labdarugó mérkőzés a SSE pályán. Vasárnap d.u. 2 órakor

SSE — BLK

Csodálni fogják

hibátlan, hamvas aróborét, ha rendszeresen használja a híres nagyenyedi Kovács Krémel

Eltünteti az arc szépséghibáit, már rövid használat után

Éjjeli használatra kék, Nappali használatra sárga

ofomagoiásba

A becsületes munka megjutalmazása. A bpesti Kereskedelmi és Iparkamara dísztermében november hó 12-én szép ünnepség keretében díszlevelet és 100—100 pengő jutalmat kapott a helybeli acélgépjárg. három nyugdíjasa: Kovácsik István, Lukács Károly és Turek János, akik 40 évi becsületes és szorgalmas munkával érdemelték ki ezt a megkülönböztetett elismerést. Jelen volt az ünnepélyes aktusok Karattur Antal gyárigazgató is, aki előzőleg már itthon átjutította a vállalat 100—100 pengő jutalmát és külön ajándékát kedves és elismerő szavakkal, majd Budapesten autót is vitt el az ünnepség színhelyére a három idős nyugdíjast, akiket ez alkalomból a társadalom nevében mi is szeretettel köszöntünk.

A gazdaság árá mindössze 3—4 P. Emlyibe kerül a m. kir. Államországi egy egész sorjegy és 150 P-be egy fél. Próbáljon szerencsét! húsz december 4-én.

A „Mansz.” kulturstje. A városunkban széles körben megindult népművelési mozgalomba kapcsolódott bele a „Mansz.” is. Az elmúlt hét péntekjén kulturszakosztályi rendezésben, gazdag műsorral, ingyenes tanító és szórakoztató előadást tartott a városi Apolló moziban. Az előadások Nagy Béláné a szakosztály elnöke üdvözölte az egyesület nevében a hallgatóságot, majd röviden ismertette a tanfolyam célját. Röder Alfréd iskolafelügyelő-igazgató gyönyörű Széchenyi emlékezést tartott. A főle megszokott nagyszerű és szellemes előadásban ismertette a legnagyobb magyart. Utána Borso Gábor acélgépjárg. tanító „Ami katonánál a szovjetparadicsomról beszélnek”, címet mondotta el értékes és lebilincselő adatgyűjteményét, a hallgatóság feszült érdeklődés közben. Végül a magyar Világírókban gyönyörködött a hallgatóság. Szeretném hinni, hogy a lelkes asszonytanfolyam munkája széles rétegeket mozgog meg és mind többen lesznek, akik az értékes előadásokat meg fogják hallgatni. Az elnökség ezután is meghív mindenkit, aki okosan és kelemesen akar téli délutánjaiból 1-2 órát eltölteni.

N—né.

Az Észak-Karéliai bolsevista kegyetlenségek véres emlékei a budapesti Antibolsevista kiállításán. A MOVE országos elnöksége hónapokkal ezelőtt értekezésebe lépett Finnországgal, hogy a szovjet pusztítási nyomairól készült felvételeket, emléktárgyakat egy nemzetközi Antibolsevista Kiállítás céljaira Budapestre engedje át. A finn kormány készséggel vállalta az anyag összegyűjtését, s mint jelezték, az anyag Németországban keresztül repülőúton máris Magyarországra felé tart. Erdességére a finn anyagnak, hogy a finn követ, aki a napokban néhány napra Helsinkibe utazott, ígéretet tett a rendezőségnek, hogy maga utánaér a finn testvérmemzet gyászos bolsevisi emlékeinek, s főképpen a legújabb finn diadalmas előnyomulás emlékeit biztosítani fogja a kiállítás számára. Ez az anyag is a szállítási idő rövidsége miatt külön repülőgéppel teszi meg az utat a fővárosig.

A Baross Szövegség helyi fiókja ma este 8 órakor Széchenyi ülést tart clubhelyiségében. Előadó Zavilla Viktor gimn. igazgató.

Talált tárgyak. 1941. október hó 8-án a Menház utca főúti erdőben egy drb. kerékpárt találtak. 1941. október hó 31-én a Losonc felé haladó vonaton leráláltak 1 drb. akatást, 1 drb. törülközőt, 6 drb. regényt, 1 drb. pipere szep. pant, 1 drb. művirágot, 2 csomag cukorkát. Igazolt tulajdonosok átvehetik a rendőrkapitányaság.

Egy drb 196-os Kalór kályha alig használt jutányosan eladó. Jónás telep: Akácus ut 3 sz.

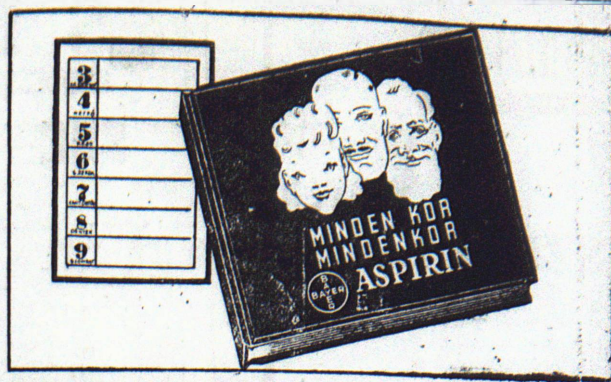
A magyar asszony hivatása.

Magyar asszonyokról szólunk, akik aggódva várják az orosz mezőkről érkező gyengéd sorokat; reájuk gondolunk, akik lstenbe vetett erős hittel várják a boldogabb holnapot. Asszonyainkra gondolunk, akik sóhajta és gondterhelten küzdenek az otthon fennmaradásáért és még sem szűnnek meg reménykedni. Nem könnyű a feladatuk, mert a nemzet nélkülözések és háborus megpróbáltatások útjára lépett a jövődönt. Azért a boldogabb jövődönt, amelyről minden anyaszív álmódzik s amiért a magyar anya boldog megadással vállalja a szenvedések töviskoronáját. Ezért állt zokszó nélkül a sorban, ha élelmicikre várakozott, ezért gyötörődött a mindennapi házi gondok szürke utvesztőjében, ezért mondott le a hideg fény üres ragyogásáról s ezért hordozza türelemmel és bizalommal a nehéz idők minden terbét. Női hivatásának magaslátán örömet vállalja a kemény küzdelmet igénylő jelent az új nemzedékért. Minden nélkülözést hősi lélekkel visel családjának megmaradásáért. Odakint pedig apa, testvér és líu ezer veszéllyel dacol, hogy az elhagyott család igazi támaszát jelentő édesanyját, feleségeket és gondozásukra bízott kicsinyeket megvédelmezzék. A védelem a harcúeren erős karjaikon, itthon a családban a magyar asszonyok lelki értékein és helytállásán mulik.

A magyar nő önfeláldozásának azonban ki kell lépni a szűk családi körből. A szellemi harcot keményen kell állniok a nagy családok, a nemzetnek érdekében is. Tudniok kell, hogy minden tulzoltan képviselt családi érdek a másik

család rovására érvényesülhet csak. Minden elégedetlenség és viszállyhintés a nemzeti nagy családnak van ártalmára. Ha valakinek, úgy a magyar nőnek igazán éreznie kell, hogy nemzetünk győzelme családja jobbrafordulásával is jár és minden vereség, még ha az ellenállás szellemének megbicsaklásában nyilvánul is csak, családjának jövőjét taszítja a pusztulás lejtőjére. Keménynek és elhatározottaknak kell tehát lenniök a szívós kitartásban. Régi magyar asszonyok utódaik érdekében már annyiszor vállalták a lemondás és igénytelenség önmegtartó utját. A mostaniak sem maradhatnak mögötte a nagyasszonyok hősi példájának. Legyenek hát kisigényűek és ezt a tudalos igénytelenséget ültessék át gyermekeik lelkébe is. Fokozzák azonban a bátorság, a hűség és álbátosság nemzetfenntartó erejeit. Tanítsák gyermekeiket vaslegyelemre és engedelmségre és e tekintetben járjanak maguk elől jó példával. Ha pedig úgy érzik, hogy gyenge vállalkat felsebezte már a vergődő küzdelem keresztjét, vessenek gondolatban egy pillantást a felázott csataterekre, ahol férfiak, köztük hozzátartozók is sárban és hidegben, ezer halállal néznek szembe és harcolva küzdenek ugyanazért a magyar boldogulásért.

Emeljük fel tehát gondterhelte fejüket azok, akiknek férjhozzátartozók hadba vonultak, de azok is, akiket a Gondviselés még megkímélt a balalos aggodal maktól. A barcos honvéd asszonyára pedig tekintsünk valamennyien tisztelettel és áhítattal, mert ők a nemzet asszonyhősei.

A MANSz leánykörének Karácsonyi vásárja.

Mindenkinek, akinek alkama volt ott lenni, még élénk emlékezetében van a Mansz leánykörének tavalyi karácsonyi vásárja. Amit egyszerű eszközökkel és szerény anyagi lehetőségek között a jó izlés, találakonyosság és ügyességrel elő tud varázsolni, az ott gyönyörködteit mindenkit a dusan megrakott asztalokon. A nagy erkölcsi és anyagi sikeren felbuzdulva, a leánykör az idén is megrendezi a vásárt. Hetek óta folyik a szorgalmas munka, hogy a beszerzési lehetőségek megnehezédése dacára éppen olyan magas színvonalon legyen a vásár, mint az előző volt. Időpont és hely még nincs véglegesen eldöntve, erről jövő heti számunk-

ban fogunk pontos értesítést adni. Hisz szűk és reméljük, hogy városunk közönségének jóérzésű és magasabb izlést kereső tagjai éppen olyan sűrű sorokban fogják a kiállítást látogatni, mint azt tavaly tették! A vásár tiszta jövedelméből a többgyermekes, nyomorgó családoknak fogunk a Mansz leányai ismét boldog karácsonyt szerezni azzal, hogy váratlanul toppannak be a szent estén egy-egy feldiszített fával és hasznos ajándékokkal.

Már maga ez a gondolat is oly szép, hogy mindenkit meg kell hatnia, akiben érző szív dobog és elevenen él a magyar sorsközösség tudata. R-né.

lomba. Az egyes címletek névértéke 200 pengő, de lesz 100 és 50 pengős címlet is, így hát a kisebbeknek is módjukban lesz a kölcsönt jegyezni. A jelek azt mutatják, hogy sok százezer kötvény kerül majd forgalomba.

Üzleti és pénzügyi körökben máris megállapítják, hogy az érdeklődés méretei az Erdélyi Nyereménykötvénykölcsön nagy sikerét biztosítják.

A Palladis november havi újdonságai: Minden pohár gyanus.

A poharakhoz, amelyekről itt szó van, rejtelmes események fűződnek. Philo Vame a híres detektív — mint maga mondja — izalmas pályájának legördögibb esetével került szembe, s a végzetet tudományát is meg kellett tanulnia, hogy a bűnöst leplezze. Erről a bravuros detektív munkáról szól Van Dine legújabb regénye:

„Minden pohár gyanus”, amely most jelent meg a Pengős Ragényének sorozatában. Az érdeklészítő tartalommal méltó párja Artur Applin „A levendula villa” című új Fél Pengős regénye, amelyben a végtelenül nagy szerelem és a kötelesegteljesítés vív hacot egy titokzatos bűnűgy felderítése körül. A másik új Fél Pengős kötet, Mc. Culley „A Sátán-szakadék” című vadnyugati regényét költői szépsége mellett forró izgalmak fűtik. November közepének érdekessége lesz E. Marshall Pengős regénye: „Üzenet a palackban” Erdekészítő kémregény. Viharzó szenvedélyek könyve.

Birkózás.

Múlt vasárnap rendezte a S. S. E. birkózó szakosztálya Salgótarján m. város szabadfogású birkózó bajnokságát: A verseny a várakozásnak megfelelően az ország legjobb 48 birkózójának részvételével, igen jó rendezésben, szép számu érdeklődő előtt zajlott le. Megjelentek a nézőtérre a verseny fővédnökei, dr. Förster Kálmán polgármester és Karattur Antal gyárigazgató is. Meglepetések bőven voltak. Vítális kétféla fektette Palotás, Molnár Mucsit, Vörös Tormásit, Vasvári Mangót, A versenyen a szövetségi is képviseltette magát. A szép és értékes versenydíjakat ünnepélyesen adta át Moticska Rezső a SSE elnöke.

Eredmények: Légsúly. 1. Széll BVSC, 2. Aranyi MTE, 3. Nagy WMTK. Pehely. 1. Vörös BSzKRT, 2. Tormási BVSC, 3. Simon WMTK. Könyvű. 1. Ferenc BSzKRT, 2. Pinter BVSC, 3. Szőke BVSC. Váltó. 1. Káli VMTK, 2. Nagy VMTK, 3. Hegedűs BVSC. Közép. 1. Balog VMTK, 2. Molnár Postás, 3. Mucsi WMTK. Félnehéz. 1. Kovács BVSC, 2. Vasvári CVSE, 3. Mángó WMTK. Nehéz. 1. Vítális BSzKRT, 2. Rajnai Postás, 3. Palotás BVSC.

A rendezők példát mutattak, hogyan kell egy városbajnokságot az országos bajnokság színvonalára emelni. Ezért külön elismerés illeti a szakosztály vezetőjét.

Nyílttér.

Fiam: Ifj. Nagy Lajos által a mai naptól kezdve tett adósságaiért felelősséget nem vállalok.

Salgótarján, 1941. nov. 19.

Id. Nagy Lajos

Salgótarján, Menház-u. 40.

E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállalunk. (Szerk.)

Kultúrest Zagypapálfalván. A zagypapálfalvai bányatelepi népiszkola tan testülete a népművelés keretében, gr. Széchenyi István emlékének szentelt kultúrestét rendezett november 8-án, az ottani bányakaszinó nagyertermében. Bercsényi Lajos igazg. tanító kultúra-, civilizáció-, műveltségéről tartott beszédet nyitotta meg a kultúresték sorozatát. Molnár I. Jenő, a Balassa Társaság rendes tagja a „Legnagyobb magyarról”, tartott összefoglaló, szépen felépített ünnepi beszédet. Vashegyi Jucika és Varga Gyula pedig Széchenyirol szóló költeményeket szavaltak hatáson. A reformkorszakról vetített képekkel kísért előadás, valamint a kiváló pálfalvai-leventezeknek három nagyszerű zeneszáma egészítette még ki a nívós műsort, melyet a nagyszamu közönség érdeklődéssel és nagyfoku tetszésnyilvánítással hallgatott végig.

Gyümölcstermelők és baromfitenyésztők figyelmébe. A vármegyei Közföldeti Szövetkezet rendezésében fenti tárgyban f. h. 25 éni, kedden f. u. 6 órakor az ipartestületben tanulásos előadás lesz. Az érdeklődőket ezuton is meghívja a város polgármesteri hivatala.

Talált tárgy. 1941 október 20-án az állatvásártéren karikára fűzött kulcsokat találtak, tulajdonosa átvetheti a hivatalos órák alatt a rendőrkapitányságon.

Használt szép ebédli butor (tálaló, kredenc, vitrin, asztal, hat szék) egy tételben, olcsón eladó. Cim a Kiadóhivatalban, vagy telefon 147.

Pénz

Áll a házhoz, ha időjében beszerzi államsorsjegyt. A pénzrel együtt nyugalom és boldogság költözik otthonába.

A m. kir. államsorsjáték

40.000. — ar. P—ös

Szörnyeményének, összesen 24.000 kisebb-nagyobb nyeremény húzása

december 4-én.

Regén sorjegy 3. — P. Fél 1.80 P.

Óriási érdeklődés az Erdélyi Nyereménykötvény iránt.

Országsszerte igen nagy érdeklődés nyilvánul meg az Erdélyi Nyereménykötvény kibocsátása iránt. A kötvényt csak november 24-től kezdődően lehet vásárolni, máris azonban igen sok a jelentkező. A jelek arra mutatnak, hogy a most megindult ötletes és nagyszabásu propaganda hatása alatt a közönség legszélsőbb rétegei kívánnak bekapcsolódni az Erdélyi javát szolgáló kölcsönakcióba.

A nyereménykötvények vásárlására, kisorsolására és a kamatozásra, valamint a visszafizetésre vonatkozó tájékoztatók többmillió példányban kerülnek forga-

Ker. szoc. vasmunkások kongresszusán a családtagok gyógykezelésének kiterjesztését sürgette a salgótarjáni kiküldött.

A keresztényszocialista vasmunkások országos kongresszust tartottak Budapesten, melyen behatóan megtárgyalták a vasipari munkásság helyzetét és a kongresszus által elfogadott határozatában juttatták kifejezésre azokat a törekvéseket, melynek érvényesítése érdekében a szervezet széleskörű tevékenységet folytat. A kormányzathoz felterjesztett határozatban többek között a bérék és árak kiegyenlítését, rendkívüli beszerzési segélyek folyósítását, a gyermekevelési pótléknak megfelelő felemelést, a nyugbérbiztosítás rendezésének az érdekl munkásság kívánságának megfelelő gyors keresztülvitelét sürgették. A szövetség vezetőségének a szervezeti működéséről szóló jelentését tárgyalva a kongresszuson a salgótarjáni csoport kiküldöttje, **Válóosi Mihály** is felszóllt és a munkabérek és árak viszonyának a munkásságra kiható következményeit vázolta és megfelelő intézkedéseket sürgetett. Szorgalmazta az OTI vidéki házépítései, s a gyógykezeléseknek és családtagokra való szélesebb kiterjesztését, valamint a nyugbérkérésnek olyan rendezését, amely által ez a régen vajdó probléma meggyugtató megoldáshoz juthat. Kiemelte, hogy igen súlyos hely-

zetbe jutnak azok a családok, akiknek 16 éven felüli keresetnélküli és munkaképtelen családtagjai vannak és ezek betegség esetében nem kapnak gyógykezelést. Az is nagyon súlyosan hat ki sok esetben, hogy a családtag kórházi gyógykezelés szükségése esetén csak 28 napi kórházi kezelésben részesülhet a betegségbiztosítás terhére. Ezen is változtatni kell, mint ahogy biztosítani kell azt is, hogy a keresetnélküli 16 éven felüli családtag is részesülhessen gyógykezelésben.

Az előterjesztett indítványt a szövetség napirenden tartva, folytatja a jogos törekvések érvényesítésére irányuló munkáját. Az országos kongresszuson **Korponay Bde** országgyűlési képviselő is megjelent a nagy figyelemmel hallgatta a közgyűlési küldöttek felszólalásait, majd beszédében a munkásérdekképviseletimunka jelentőségére mutatott rá és arra, hogy a gazdasági érdekképviseleti munka sokszor nagy nehézségekbe ütközik és a jelentőségét sem ismerik fel igen sokan, azonban a szívós, kitartó munkának a hatálya nem tűnnek el és a munkásságuk magabizton kell folytatni a saját érdekében való szervezeti tevékenységet.

REUMÁS?

Feje fájt?
Vegyen

SZÜCS Tablettát!

KAPHATÓ:
Szücs Róbert
„Magyar Korona”
gyógyszertárban.
Salgótarján

Harcserű lövészet. 1941 december hó 3-án és 4-én (szerdán és csütörtökön) a Salgótarján — Somoskőújfalui közötti műtől nyugatra a Karancs hegytömbig a biztonsági örk által lezárt területen harcserű éleslövészet lesz.

Nógrád vármegye közigazgatási bizottsága,
3800/1941. kb. szám.

Hirdetmény.

Nógrád vármegye közigazgatási bizottságának kisajátítási albizottsága közöli, hogy a m. kir. Kereskedelem és Közlekedésiügyi Miniszter Urnak 150.588/XI. — 1941. számú rendeletével Salgótarján megyei város és Zagyvaróna község határában vízvezeték építése céljaira szükséges területekre elrendelt kisajátítási ügyben, a helyszíni eljárást 3800/1941. számú határozatával 1941. évi december 11. napjának d. e. 10 órájára tűzte ki.

A tárgyalás határnapjáról az összes érdekeltet határozatilag értesítette.

A kisajátítási műveletek Salgótarján városházánál és Zagyvaróna községéénél november hó 25-től, december 10-ig megtekinthetők.

Balassagyarmat, 1941. november 18.

Baross
főispán, elnök.

A háztartások zsirtartaléka.

A Hivatalos Lap vasárnap kormányrendeletet közöl, amely szerint az önálló háztartásokban sertésszirtból, hájból, zsír és egyéb szállonából nyers- és olvasztott liba, kacsaszirtból, olvasztott vajból, valamint étolajból és ételszirtból együttvéve személyenként legfeljebb 11 kilogramm készletet, más háztartásban pedig

személyenként másfélkilogram készletet tarthatnak.

Az esetleges felesleget mindenki köteles a rendelet hatálybalépésétől számított nyolc napon belül az erre a célra kijelölt szövetkezetnek, vagy busiparosnak vételre felajánlani.

A gabonafeleslegek felajánlási kötelezettségének meghosszabbítása.

A Hivatalos Lap vasárnapi számában módot ad a gazdáknak arra, hogy gabonafeleslegeiket november 30-ig vételre felajánlhassák. Az így felajánlott feleslegekért a megállapított árnál 10 százalékkal kevesebb fizethető ki. A december elseje után felajánlott kölesért a megállapított árnál 10 százalékkal kevesebb fizetendő. Ugyancsak ez a rendelkezés érvényes a december elseje után felajánlott

árpára és zabra. Ha a buza, rozs és kétszeres tulajdonosa a terményeket október 31-ike után csépelte, vagy szerezte meg és ha a köles, árpa és zab tulajdonosa a terményeit november 30-ika után csépelte, vagy szerezte meg, amennyiben azok a csépléstől, illetve a megszerzéstől számított 30 nap alatt vételre szabályszerűen felajánlja, úgy vele szemben a tíz százalékos árlevonásnak helye nincs.

Az odaltelés felett a képviselőtestület szabadon dönt.

Salgótarján, 1941. november 6.

A polgármester helyett:

Dr. Fügös Béla
Főjegyző.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

Nyomatott: A MUNKA-nyomdában, Salgótarján.

SPORT

SSE—MVSC 2:1 (2:1)

SSE pálya.

400 néző.

Vezette: Nánai.

SSE: Csala — Sümegi, Kontár — Kleiban, Takács, Mester — Stírbic, Tóbiás, Szabó II., Szabó I., Szentkúti.

MVSC: Kövesfalvi — Baán, Davidek — Szabó, Ivánkó, Bátfai — Balogh, Kovács I., Győr, Farkas, Kovács II.

Gyors góllal indul a játék. Egy előre-vágott labdával Szabó I. megfűt és Davidek kísérlete mellett gólt lő a 2. percben. 1:0. Az egyenlítés se késik soká. Az 5. percben Balogh bekanyarodik, lö, Sümegiről Kovács II. elé pattan, az az 5. ről gólt lő. 1:1. Hosszu mezőnyjáték következik. A 25. percben 20 m-es szabad rugáshoz jut a SSE, Szabó I. a jobb felső sarokra bombáz, de a vasutas kapus szép mozdulattal szögletre öklözi. A 31. percben Szabó I. kitör, a két MVSC hátvéd kétoldról nyomja, Szabó a 11-es tájáról lö, lövése a kapusról visszapattan Szabó elé, aki futtában közelről a hálóba vágja. 2:1. Aztán Csala mutat egy szép védést, majd Szentkúti beadását lövi hálóba Szabó, közben azonban a bírő már lest fűt. Az utolsó 15 percben a SSE alaposan szorongatja a miskolciakat, csak a befejezések nem sikerülnek.

A II. félidő SSE rohammal indul. 5 perc után azonban a Miskolc átveszi az irányítást, és állandó — sokszor súlyos — fölényben harcol. A 7. percben Balogh beadását Farkas az 5-ön üresbe kapja s kapásból fölé lö. Az MVSC most 11 perc alatt 5 szögletugrást ér el. Kovács II. Balogh beadását a 16. ről kapásból vágja kapura, Csele pompásan védi. A 16. percben Szentkúti Szabó II-t ugatja ki, a miskolci kapus a jobb kapu mellett áll az egész kapu védtelen, Szabó II a 11-esről lö, pont a kapuba. MVSC felforgat, kemény, sokszor lábramenőssé játék következik. A 41. percben egy be-rugott szögletből Baán fejesét csak a kapus sikerült reflexmozdulata hátrította. A 44. percben a játékvezető Kovács II-t kiállította, (mert valakit ágyonrugással fenyegetett meg.)

A SSE lelkes küzdelmével fordította javára a mérkőzést. Az MVSC egyenlőre és együttesen többet nyújtott, a kapu előtt azonban nem volt eredményes. Az első félidő a SSE, a második az MVSC fölényében telt el.

Szögletarány: 3:11.

Jók: Csala, Sümegi, Mester, ill.: Bán, Győr, Kövesfalvi.

NB III.

Move RTSE—PBÜSE 3:1 (2:1)

Észak I. o.

PBÜSE II.—FKVSE II 3:2 (1:0)

Salgótarjáni keresk.—
Losonci gimn. 3:2 (2:2)

1941. november 9-én került lejátszásra a losonci LAFC-pályán a salgótarjáni kereskedelmi—Losonci Kármán gimn. csapata közötti Szt. László kupamezők. Az igen erős iramu mérkőzést Bakos Lehel testnevelési tanár vezetésével álló salgótarjáni kereskedelmi iskola nyerte 3:2 arányban. Góllövő Kohári (2) Skuta. Jó: Sheff, Lakatos, Genge. Örömmel látjuk, hogy az NB és NBB csapatok mellett az ifjúsági sport is napról-napra erősebbé válik városunkban. Ezt a fejlődést nagyban elősegítette az SBTC vezetősége, valamint iskolánk tanári kara.

20392/941 szám.

Pályázati hirdetmény.

Salgótarján m. városnál új szervezés, illetve megüresedés folytán betöltendő:

- egy X fizetési osztályba sorozott I. osztályú fogalmazói;
- egy X. fizetési osztályba sorozott nyilvántartói;
- kettő XI. fizetési osztályba sorozott adótitizti;
- egy XI. fizetési osztályba sorozott végrehajtói, valamint az ezek betöltésével netán megüresedő, továbbá
- egy szülésznoi állásra a törvényszerű illetmények mellett pályázatot hirdetnek.

A szülésznoi a városnak nyugdíjigénygel nem bíró szerződéses alkalmazottja, illetménye jelenleg évi 984 P.

A szülésznoi álláshoz szülésznoi oklevél szükséges. A többi állás minősítési kellei az 1783. I. t. c., illetve az 1929:XXX. tc. előírása szerint.

Ezen állások, valamint a netán megüresedő állások, — a díjnoki állások kivételével választás, a netán megüresedő díjnoki állások kinevezés után kerülnek betöltésre.

A pályázati kérelemhez eredetben, vagy hivatalos másolatban a következő okmányokat kell csatolni:

- 1) Születési anyakönyvi kivonat, nőseknél a házassági anyakönyvi kivonat és feleség anyakönyvi kivonata,
- 2) a magyar állampolgárságot igazoló okirat,
- 3) ujeletű m. kir. tisztiorvosi bizonyítvány a közszolgálatra való alkalmasság igazolására,
- 4) ujeletű hatósági erkölcsi bizonyítvány, továbbá az u.n. tanácsköztársaság alatti magatartását igazoló bizonyítványt;
- 5) katonai szolgálat teljesítésére vonatkozó igazoló okmányait;
- 6) az eddigi alkalmaztatást, vagy foglalkoztatást igazoló okmányok;
- 7) minősítési kelleket igazoló okmányok.

Pályázók a nagyzulókig bezárólag kötelesek igazolni, hogy nem esnek az 1939: IV. tc. hatálya alá.

Közszolgálatban álló pályázók az előírt kelleket törzskönyvi lapjukkal igazolhatják és pályázati kérvényüket szolgálati uton tartoznak benyújtani.

A szabályszerűen felszerelt és fel-

APOLLO MOZGÓ

Figyelem az előadások kezdetére:
2 és fél óras műsor!

4 napig!

Egy asszony
három élete

Főszereplők: Charles Boyer és Bette Davis
Kiegészítésül: MAGYAR Világhíradó.

Nov 26-án szerdán este 6 és 8 órakor

Férfi a gáton

Főszereplők: Hansi Knoetck, Paul Richter
Kiegészítésül: UFA és LUCE híradó.

bélyegzett kérvényeket Salgótarján m. városi íktató hivatalába 1941. évi november hó 25. napjának déli 12 óráig kell benyújtani.

Hiányosan felszerelt, vagy elkészve beadott kérelmeket nem veszek figyelembe. A választás időpontjáról a pályázati határidő lejára után fogok intézkedni.

Balassagyarmat, 1941 november 6.

Horváth
altspán.

A balassagyarmati kir. törvényszéktől.
P. 587/7. szám. 1936.

Hirdetmény.

Kisterenye község tagosítási ügyében a m. kir. földmívelésügyi miniszter. ur 139.893/1941. VII B. 2. számú határozatával a tagosítást Kisterenye község egész határára — kivéve mégis a határozatban felsorolt ingatlanokat — célszerűen kivethetőnek és hasznosnak mondotta ki és a m. kir. igazságügyminiszter ur. 65.300/1941 I. M. III. számú rendelete szerint az eljárás költségei előlegzésére szükséges fedezet a Tagosítási Állami Alapban rendelkezésre áll, ez alapján a kir. törvényszék P. 587/1936/7 számú 1941 évi november hó 12. napján kelt végzésével a 34.700/1935 I. M. számú rendelet 54. §. 2. bek. alapján a tagosítási eljárást megindította és a megengedhetőség tárgyalására határnapul 1942 évi január hó 8 (nyolc) napjának d. e. 10 óráját és szükséghez képest a következő napokat Kisterenyére a községéénél kitézte, arra dr. Kovács Jenő törvényszéki bírót kiküldte az érdekelt birtokosokat pedig ezután idézi meg azzal, hogy a tárgyaláson való meg nem jelenésük, annak megtartását, a törvényszerű határozatok hozatalát nem akadályozza.

A kir. törvényszék felhívja az érdekeltet figyelemre az említett földmívelésügyi határozat tartalmára és különösen arra, hogy a tagosítás célszerűen kivethetőnek és hasznosnak mondott ki, mélt is a bíróság a tagosítást már akkor megengedni köteles, ha a tárgyalás eredménye szerint a tagosítást kívánók birtoka a tagosítandó terület, egyenlő részét kiteszi. A tárgyaláson megjelenő érdekeltet, amennyiben a tagosítás iránt egyezséget nem kötnek, a tagosítás megengedése, vagy mellőzése kérdésében szavaznak, álláspontjuk képviselésére közös meghatalmazottaikat a tárgyaláson bejelenthetik, vagy megválaszthatják nyilatkozhatnak arra nézve, hogy a tagosítás elrendelése esetére birtokrendező mérnök személyében megállapodtak-e, ily személyre vonatkozó előterjesztés esetén, egyhangú megállapodás hiányában, a szavazás elrendelésének lesz helye.

A tagosítási eljárás során a törvény által meghatározott esetekben szavazásra jogosult birtokosokat Kisterenye község előjárósága a földadókataszteri adatok alapján szavazási liststromba foglalja, ezt 15 napra közszemlére teszi ki az érdekeltet ez idő alatt felszólalásait nevezett előjáróságnál a listrom ellen irásban, vagy előszóval előterjeszteni jogosultak.

Balassagyarmat, 1941. november 12.

Dr. Jákó Kálmán

sk. kir. törvényszéki elnök, a tanács elnöke.

Dr. Kovács Jenő

sk. kir. törvényszéki bírő, elnök.

Dr. Muzsnay Lajos

sk. kir. törvényszéki bírő.

A kiadomány hitelből:

Somogyi kiadó.

Nyomdatulajdonos: Vég Kálmán.